

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 24ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1954

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς ἐθνικῆς ἑπετείου τῆς 25ης Μαρτίου 1821 καὶ τῆς ἑπετείας τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀκαδημίας συνῆλθεν ἡ Ὀλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας εἰς πανηγυρικὴν συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Γρηγ. Παπαμιχαήλ.

Εἰς τὴν συνεδρίαν παρέστησαν ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Κ. Καλλίας, ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας κ. Σ. Γυαλιστράς, ὁ Μ. Α. Ἀθηνῶν κ. Σπυρίδων, οἱ Σ. Μητροπολίται: ὁ Ὑδρας καὶ Σπετσῶν κ. Προκόπιος, ὁ Σάμου κ. Εἰρηναῖος, ὁ Ἀργυροκάστρου κ. Παντελεήμων, ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, οἱ Πρυτάνεις τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου καὶ τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς, ἀνώτατοι ἀξιωματικοὶ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ ἄλλοι προσκεκλημένοι.

Ὁ **Πρόεδρος** εἰσηγήθη περὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐθνικῆς ἑπετείου καὶ ἐν συνεχείᾳ ὠμίλησεν ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Διον. Κόκκινος** ἔχων ὡς θέμα: *Ἡ σημασία τοῦ ἀγῶνος τῆς ἀνεξαρτησίας.*

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ πανηγυρικοῦ λόγου ὁ ἀκαδημαϊκὸς καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας κ. **Δημήτριος Μπαλᾶνος** ἀνέγνωσε τὴν ἔκθεσίν του περὶ τῶν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἀπονεμομένων τιμητικῶν διακρίσεων καὶ τῶν προκηρυσσομένων βραβείων, οἱ δὲ τιμώμενοι κληθέντες παρέλαβον τοὺς οἰκείους τίτλους ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ Προέδρου.

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Κ. ΓΡΗΓ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Κατὰ τὴν σήμερον πανηγυριζομένην ἐνδοξοτάτην ἐθνικὴν ἡμέραν ἢ ἑλληνικὴν ψυχὴν, ἔχουσα πρὸ αὐτῆς ἀνοικτὸν τὸ χρυσογράμματον Ἐθαγγέλιον τῶν παθῶν τοῦ ἀπὸ τοῦ 1821 ἀρξαμένου ἔπους τῶν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας ἀγώνων τῆς, μελετᾷ εἰς τὰς αἵματοβρέκτους σελίδας του τὰ κατορθώματα τῆς φυλῆς μας διὰ τῶν ὁποίων ὁ Ἑλληνισμός, πιστὸς εἰς τὴν μοῖράν του νὰ δημιουργῇ τὴν λαμπροτέραν ἐν τῷ κόσμῳ ἱστορίαν μὲ βάσιν τὸ βαθύτατον αἶτημα τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς «ἐλευθερία ἢ θάνατος», ὑπερήφανος διὰ τὸ παρελθὸν καὶ δι' αὐτὸ ἔτι τὸ πρόσφατον παρόν, καὶ πλήρης αἰσιοδοξίας διὰ τὸ μέλλον, ἐσορτάζει τὴν ἐπέτειον τῆς ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας, τὴν κατάργησιν τῆς δουλείας, τὰ «Ἐλευθερία» τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Εἰς τὸν πανελλήμιον τοῦτον τῶν «Ἐλευθερίων» πανηγυρισμὸν βλέπομεν δύο θέσεις κενάς: τὴν θέσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κύπρου καὶ τὴν θέσιν τῆς Ἑλληνικῆς Βορείου Ἡπείρου.

Ἐν μεσοῦντι τῷ εἰκοστῷ αἰῶνι καὶ ὑπὸ τὸ παγκόσμιον κλίμα τῆς διατόρου διακηρύξεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, δεσμὰ δουλείας συνθλίβουν τὰς δύο ταύτας ἐγγενεσιτάτας ἐπιτομάς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, αἱ ὁποῖαι οὕτω παραμένουν ἀμέτοχοι τῆς ἐπὶ τοῖς «Ἐλευθερίοις» εὐφροσύνης, ἐνῶ καὶ ἀπὸ αὐτῶν τὰ ἱερὰ κόκκαλα ἢ λευτεριά ἐξεπήδησεν.

Ἄλλ' ἢ ἰσχνὸς τοῦ αἰτήματος τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς ἔχει τοσαύτην δυναμικότητα, ὥστε νὰ ἐλπίζεται φθίνον ταχέως τὸ δούλιον ἡμᾶς καὶ ἀσφαλῆς ἢ πλήρωσις τῶν κενῶν εἰς τὴν εὐφρόσυνον πανελλήμιον παρτάξιιν τοῦ πανηγυρισμοῦ τῶν «Ἐλευθερίων».

Καὶ θὰ πληρωθῇ οὕτω τὸ τοῦ προφήτου: «Καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν, ... καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν...».

Αἱ σημεριναὶ περιστάσεις φέρον εἰς τὸ προσκήριον τὸν ἀγῶνα τῆς ἐνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Μητροῦς Ἑλλάδος, ἀκούεται δ' ἐκ τῶν κύκλων τῶν κατεχόντων τὴν νῆσον ὅτι οὐδέποτε ἢ Κύπρος ὑπῆρξεν ἑλληνική.

Ἄλλὰ μόνον εἰς ἄγνοιαν, ἂν μὴ εἰς διαστροφὴν τῆς ἱστορίας, εἰς ἔλλειψιν καλῆς πίστεως καὶ ἐσκεμμένην ἀδικίαν δύναται νὰ ἀποδοθῇ ὁ δισχυρισμὸς οὗτος. Ἡ ἑλληνικότης τῆς νῆσου τυγχάνει ἀναμφισβήτητος ἀκριβῶς δ' ἐν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν θαυμάτων εἶνε καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ κατὰ καιροὺς κατακτηταὶ αὐτῆς, ὡς καὶ

ἄλλων ἑλληνικῶν χωρῶν, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ μεταβάλουν τὸ φρόνημα, τὴν γλῶσσαν, τὴν θρησκείαν, τὰ αἰσθήματα, τὸν πολιτισμὸν, συλλήβδην δ' εἶπειν τὴν ἔθνικὴν τῶν Κυπρίων συνείδησιν.

Οὐδεὶς, λοιπὸν, ἀγῶν εἶνε δικαιότερος τοῦ ἀγῶνος τῆς ἑλληνικωτάτης Κύπρου, θυγατρικῶς ἀξιούσης νὰ ἐνταχθῆ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Μητροῦς Ἑλλάδος, καὶ οὐδεμία φωνὴ εἶνε ἰσχυροτέρα τῆς μητροικῆς, διαμαρτυρομένης διὰ τὴν ἐν δεσμοῖς κρατουμένην προσφιλῆ θυγατέρα καὶ ὁλοφύχως τασσομένης παρὰ τὸ πλεονὸν τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστῶν της.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ἐκφραστὴς τῶν ἔθνικῶν πόθων, εὐχῶν καὶ ἀξιώσεων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, τασσομένη παραστάτις τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως δικαιωτάτου ἀγῶνος τῆς Κύπρου, ἐν τῷ πόθῳ της νὰ συνεισφέρῃ εἰς αὐτὸν τὴν πνευματικὴν αὐτῆς συμβολήν, ἀπεφάσισε, πρὸς διαφώτισιν τῆς διεθνοῦς γνώμης, ἔνθεν μὲν τὴν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτῆς συγγραφὴν τῆς Ἱστορίας τῆς Κύπρου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς σήμερον, ἀθλοθετοῦντος φιλογενοῦς ἀνδρός, ἔνθεν δὲ τὴν πρὸς τὰς κυριωτέρας Ἀκαδημίας τοῦ κόσμου ἀποστολὴν ἐκκλήσεως ὑπὲρ τοῦ δικαιωτάτου κυπριακοῦ καὶ πανελληνίου ἀγῶνος.

Ἀποτελεῖ πλέον πανανθρωπίνην συνείδησιν καὶ κανόνα παγκόσμιον τὸ δίκαιον τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν, κραυγάζουσαν δ' ἀδικίαν θὰ ἀπετέλει ἢ μὴ ἐφαρμογὴ του εἰς τὴν προκειμένην πανελλήνιον ὑπόθεσιν, τὴν ἀναντιρρήτως δικαιότεραν πασῶν.

Ἡ Κύπρος ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ Θεία Πρόνοια θὰ ἐπιφυλάξῃ εἰς τὴν ἡμετέραν γενεὰν νὰ πανηγυρῶσιν συντετελεσμένον καὶ τοῦτο τὸ γεγονός τῆς πολυποθῆτου Ἑνώσεως.

Ἐποία ἢ σημασία τοῦ σήμερον ἐορταζομένου Ἀγῶνος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας θὰ ἀναπτύξῃ ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Διονύσιος Κόκκινος, ὁ ὁποῖος παρακαλεῖται νὰ λάβῃ τὸν λόγον.